

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/130/2013
Identifikačné číslo spisu:	5013200569
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200569.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: H. nar.XX.XX.XXXX, bytom O. proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, z 15. augusta 2013č.k. 25Sd/185/2013-23, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 15.augusta 2013, č.k. 25Sd/185/2013-23, p o t v r d z u j e .

II. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 15.augusta 2013, č.k. 25Sd/185/2013-23, potvrdil rozhodnutia odporkyne zo dňa 12.03.2013 číslo XXX XXX XXXX X-I. a číslo XXX XXX XXXX X-II. a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X-I. odporkyňa podľa § 70, § 82 a § 293ce zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov

(ďalej len „zákon“) navrhovateľovi od 01.10.2012 priznala invalidný dôchodok v sume 188,10 € mesačne, zvýšený od 01.01.2013 na 194 € mesačne s odôvodnením, že podľa záveru posudkového lekára sociálneho poistenia (ďalej aj „posudkový lekár“) pri pobočke Sociálnej poisťovne Žilina zo dňa 20.06.2013 je invalidný od 21.09.2012 pre 45% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a invalidný dôchodok bol podľa § 80 zákona bol priznaný až od zastavenia výplaty náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti alebo nemocenského. Rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X-II. odporkyňa súčasne zrušila svoje predchádzajúce (opravným prostriedkom navrhovateľa

napadnuté rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX z 12.marca 2013 o priznaní invalidného dôchodku od 18.02.2013). Navrhovateľ sa v súdnom konaní domáhal skoršieho priznania invalidného dôchodku a vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, namietajúc, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím je ťažká slabozrakosť. Krajský súd mal z posudku posudkového lekára ústredia z 20.06.2013 za preukázané, že invalidita navrhovateľa vznikla od 21.09.2012, pričom tento posudkový lekár postihnutie zraku navrhovateľa správne zaradil do kapitoly VII, oddiel A, pod položku 11.3 písm. a) prílohy č.4 zákona ako jednostranné ťažké, dlhotrvajúce, liečeniu vzdorujúce formy, trvale poškodzujúce zrakové funkcie. Požiadavku navrhovateľa na zaradenie jeho zdravotného postihnutia v kapitole VII, oddiel A prílohy č.4 zákona pod položku 3. ako veľmi ťažkú slabozrakosť s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozmedzí 65 až 75%, krajský súd nepovažoval za dôvodnú. Z posudku posudkového lekára totiž vyplýva, že u navrhovateľa je zachovaná zraková ostrosť na pravom oku v norme (s korekciou), teda ide o jednostranné ochorenie. Uznaniu miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť preto považoval za určenú v súlade so zákonom a preto rozhodnutia odporkyne z 02.07.2013 potvrdil podľa § 250q ods.2 zákona.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Trval na tom, že jeho postihnutie malo byť hodnotené ako veľmi ťažká slabozrakosť, lebo podľa jeho názoru zákon nevyžaduje, aby išlo o obojstranné postihnutie oboch očí. Z toho dôvodu navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutia odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Z posudkov posudkových lekárov vyplýva, že postihnutie navrhovateľa bolo zaradené do kapitoly VII, oddiel A, položka 11.3 písm. a) prílohy č.4 zákona, teda ako iné poruchy a choroby oka - jednostranné ťažké, dlhotrvajúce, liečeniu odolávajúce formy, trvale poškodzujúce zrakové funkcie.

Navrhovateľ sa domáhal určenia vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť z dôvodu, že podľa jeho názoru by jeho zdravotné postihnutie malo byť hodnotené podľa kapitoly VII, oddiel A, položka 3 prílohy č.4 zákona, teda ako veľmi ťažká slabozrakosť (zraková ostrosť 65 - 75 s najlepšou možnou korekciou 3/60 a menej, ale viac ako 1/60; 1/20 - 1/50, kategória 3).

Námietku navrhovateľa považoval aj odvolací súd za nedôvodnú. Za stratu zraku, prípadne ťažkú slabozrakosť zraku ako celkovej schopnosti vidieť nemožno považovať stratu, prípadne ťažké obmedzenie tejto schopnosti len na jednom oku ak na druhom oku je zraková schopnosť zachovaná.

Nie je sporné, že navrhovateľ má veľmi ťažké postihnutie ľavého oka, nejde však o veľmi ťažké postihnutie oboch očí a preto jeho postihnutie nie je možné hodnotiť ako veľmi ťažké postihnutie zraku, schopnosti videnia. Z nálezov odborných lekárov - oftalmológov vyplýva, že zraková ostrosť na pravom oku je v norme (s korekciou dioptrií).

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že posudok posudkového lekára ústredia je objektívny, úplný a presvedčivý, bez rozporu s odbornými lekárskymi nálezmi. Na tom základe mal za preukázané, že miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45% bola určená v súlade so zákonom. Rozhodnutia odporkyne preto považoval za súladné so zákonom a z toho dôvodu rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods.3 v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto

rozsudku, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov v zmysle § 250k ods.1 O.s.p nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.